

Sygn. akt I Ca 158/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2013r.

Sąd Okręgowy Wydział I Cywilny w O.

Przewodniczący: SSO Grzegorz Zabielski

Sędziowie: SO Marta Truszkowska, SO Jerzy Dymke

Protokolant: st. sekr. sąd. Marta Domura

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2013r. w Ostrołęce

na rozprawie

sprawy z wniosku **A. C., D. C. i J. C.**

z udziałem **S. B., K. B., J. K. i A. K.**

o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego

na skutek apelacji uczestników postępowania

od postanowienia Sądu Rejonowego w Przasnyszu z dnia 14 grudnia 2012 roku

sygn. akt I Ns 707/12

postanawia:

- zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że wniosek oddalić,
- zasądzić od J. C., D. C. i A. C. w częściach równych na rzecz K. B. i J. K. kwoty po 132 (sto trzydzieści dwa) złote tytułem zwrotu kosztów postępowania za instancję apelacyjną, w tym po 32 (trzydzieści dwa) złote tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego oraz na rzecz A. K. i S. B. kwoty po 115 (sto piętnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania za instancję apelacyjną, w tym po 15 (piętnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 14 grudnia 2012 r., sygn. I Ns 707/12, wydanym na posiedzeniu niejawnym, Sąd Rejonowy w Przasnyszu zezwolił wnioskodawcom: J. C., D. C. i A. C. na złożenie do depozytu sądowego kwoty 29.045,44 zł „tytułem czynszu dzierżawnego należnego uczestniczce J. K. będącej współwłaścicielką nieruchomości położonych w C. i upoważnionej przez pozostałych współwłaścicieli tej nieruchomości do odbioru czynszu dzierżawnego [od wnioskodawców]” (pkt 1); ustalił, że kwota wymieniona w pkt 1 ma być wypłacona uczestniczce J. K. (pkt 2); kosztami postępowania obciążył wnioskodawców (pkt 3).

W uzasadnieniu postanowienia Sąd stwierdził, że wniosek znajdował oparcie w przywołanym w nim art. 486 par. 1 i 2 k.c., który stanowi, że dłużnik może złożyć przedmiot świadczenia do depozytu sądowego w razie zwłoki wierzyciela, która następuje, m.in., gdy wierzyciel bez uzasadnionego powodu odmawia dokonania czynności bez której świadczenie nie może być spełnione; w tym przypadku było to niewskazanie przez uczestniczkę postępowania prawidłowego numeru konta bankowego do wpłacania należności z tytułu czynszu dzierżawnego. Zgodnie z art. 692 i art. 693/1 k.p.c. nie było potrzeby badania prawdziwości twierdzeń wniosku; wystarczała ocena, że wg przytoczonych okoliczności złożenie do depozytu jest prawnie uzasadnione.

Uczestniczka J. K. zaskarżyła powyższe postanowienie apelacją, jako oczywiście wadliwe. Zarzuciła: - obrazę art. 692 k.p.c. przez rozpoznanie sprawy przez sąd niewłaściwy miejscowo (powinien być nim, stosownie do art. 454 k.c., Sąd Rejonowy dla Warszawy W., jako sąd miejsca zamieszkania wierzyciela); - nieważność postępowania z mocy art. 379 pkt 5 k.p.c. wskutek pozbawienia jej możliwości obrony swoich praw w wyniku rozpoznania sprawy na posiedzeniu niejawnym, bez uprzedniego doręczenia jej odpisu wniosku i umożliwienia ustosunkowania się do jego treści; - naruszenie art. 511 k.p.c. przez rozpoznanie wniosku bez wezwania do udziału w sprawie pozostałych trzech współwłaścicieli nieruchomości; naruszenie art. 233 k.p.c., polegające na sprzeczności ustaleń faktycznych z dowodami dołączonymi do wniosku; błąd w ustaleniu stanowiącym podstawę orzeczenia, że wierzycielka pozostaje w zwłoce z przyjęciem należności czynszowej. W konkluzji apelująca wniosła o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do właściwego sądu celem ponownego rozpoznania, ewentualnie o jego zmianę przez oddalenie wniosku w całości oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

Po wydaniu zaskarżonego postanowienia swój udział w tej sprawie zgłosił współwłaściciel nieruchomości, której wniosek dotyczył, K. B., jako wierzyciel wnioskodawców, a następnie zostali wezwani do udziału w sprawie przez Sąd Rejonowy dwaj pozostali współwłaściciele: S. B. i A. K. (v. k. 140). Wszyscy oni wywiedli apelacje od postanowienia z dnia 14 grudnia 2012 r. o treści cechującej się zasadniczym podobieństwem do apelacji uczestniczki J. K..

Sąd Okręgowy w Ostrołęce zważył, co następuje:

Nie ulegało wątpliwości, że przy wydawaniu zaskarżonego postanowienia doszło do istotnych uchybień natury proceduralnej, których wszystkich nie trzeba obecnie bliżej omawiać, ponieważ decydująca o treści końcowego rozstrzygnięcia była okoliczność, iż w świetle art. 693 pkt 1 i art. 693/1 k.p.c. wniosek podlegał oddaleniu jako nie spełniający przepisanych wymogów.

Z wniosku wszczynającego postępowanie wynikało, że chodziło o złożenie do depozytu jednej raty czynszu dzierżawnego, ale bez jednoczesnego wyraźnego wskazania, za jaki dokładnie okres, mimo, że miało to podstawowe znaczenie dla oceny wymagalności świadczenia i materialnoprawnej podstawy wniosku. Dopiero w odpowiedzi na apelację wnioskodawcy wyjaśnili, że ich świadczenie miało stanowić czynsz dzierżawny za I półrocze 2012 r. Skoro tak, to – wbrew stanowisku Sądu I instancji - przytoczone we wniosku twierdzenia nie czyniły go prawnie uzasadnionym w rozumieniu art. 693/1 k.p.c., już dlatego, że głoszona zwłoka wierzycielki opierała się okolicznościach mogących dotyczyć należności czynszowej jedynie za I półrocze 2011 r., co jasno wynikało z dołączonego na poparcie wniosku pisma pełnomocnika uczestników z 29.02.2012 r. (v. k. 4). Konkretnie twierdzenia wniosku nie były zatem adekwatne do istoty zobowiązania objętego żądaniem, a tym samym nie mogły nawet hipotetycznie wskazywać na zaistnienie zwłoki wierzyciela, opisaney w art. 486 par. 2 k.c. W rezultacie w zaistniałej sytuacji dalsze badania i rozważania stawały się zbędne.

Dlatego Sąd Okręgowy uwzględnił apelacje, orzekając jak w sentencji w pkt 1 na podstawie art. 386 par.1 w zw. z art. 13 par. 2 k.p.c.

Uczestnicy postępowania wygrali ostatecznie sprawę w pojęciu art. 98 par. 1 w zw. z art. 13 par. 2 k.p.c., toteż należał się im od wnioskodawców zwrot poniesionych kosztów postępowania na zasadzie art. 520 par. 3 i art. 105 par. 1 zd. 1 k.p.c. Na koszty te składały się opłaty od apelacji po 100 zł każda, wynagrodzenie wspólnego pełnomocnika procesowego (adwokata) w kwocie 60 zł (do podziału), a w odniesieniu do K. B. i J. K. nadto wykazane dołączonymi do akt sprawy dowodami opłaty skarbowe po 17 zł, uiszczone od udzielonych pełnomocnictw procesowych.

Dlatego Sąd Okręgowy postanowił jak w pkt 2 sentencji.